

[Jørgen Tved]

der er færre og færre, der forstår Socialdemokraterne. Det kan jeg til gengæld godt forstå.

Vi har i dag ikke gjort noget for, at der skal vises tillid til regeringen. Vi har konstateret, at Socialdemokraterne i den grad ryster i bukserne, måske fordi de ikke tror på egne evner til at danne en ny regering. Vi synes såmænd heller ikke, det ville være det bedste bud. Vi mener, at Fælles Kurs havde bedre evner i den retning. Men det må være det, der er afgørende for, at Socialdemokraterne åbenbart ikke tør bide til bollen og være med til at vise, at de har mistillid til regeringen. Det er vel LO's pisk og en finanslov, der ligger og rumler i baghovedet på hr. Kaj Poulsen.

Preben Møller Hansen (FK):

En af dem, der har deltaget i diskussionen – ja, det kan man vel ikke sige, idet der kun kom nogle svage pip fra den pågældende – var hr. Arne Melchior, som opfordrede statsminister Poul Schlüter til at blive, indtil undertegnede havde lært at regere landet, så jeg kunne overtage statsministerposten.

Hvis det er argumentationen for hr. Arne Melchior's vedkommende, så siger jeg, at han ikke har fået lukket øjnene op, for den stilling kunne jeg sagtens overtage. Ingen skal være i tvivl om det.

Det må jeg da også erkende, når jeg har lyttet til de øvrige. En hr. Kaj Poulsen fra Socialdemokratiet gav mig den kompliment, at Fælles Kurs var dygtige, de havde forstået, hvordan de kunne få tingene frem til debat. Vi modtager selvfølgelig den kompliment og siger tak. Men også statsminister Poul Schlüter og justitsminister Ninn-Hansen gav udtryk for, at det dagsordensforslag, der var fremkommet fra Fælles Kurs, var godt formuleret. Det vil altså sige, at der er nogle i dette Folketing, der har en anden opfattelse af vores evner end den, hr. Arne Melchior giver udtryk for.

En anden, der også giver udtryk for en form for kompliment, er Fremskridtspartiets fru Pia Kjærsgaard. Hun siger, at udgangen, hvis man vedtager denne dagsorden, bliver et valg, og dér kan man risikere, at der kommer et rødt flertal. Så hellere have et halvbrødt flertal. Det er selvfølgelig udtryk for en erkendelse af, at hvis der kommer et valg, så går vi frem, og der skabes mulighed for et rødt flertal. Vi siger selvfølgelig også tak til Fremskridtspartiet, fordi man

på så fornuftig vis kunne gå ind på tanken om, at denne udvikling ville ske.

Fru Marianne Jelved kunne ikke stemme for dagsordenen, og det beklager jeg dybt, for forslaget til dagsorden er faktisk formuleret på en sådan måde, at det netop skulle imødekomme Det Radikale Venstres politiske synspunkter, som kom frem forleden, idet man gav udtryk for, at nu er tidspunktet kommet, hvor vi skal have en bredere regering. Denne dagsordens formulering er i realiteten ikke udtryk for mistillid til regeringen. Den har kun påpeget de svagheder, der er, og den giver udtryk for, at vi skal have en anden regering; dens sammensætning kunne jo udmærket blive det, som hr. Ole Vig Jensen på De Radikales vegne udtrykte forleden om en bredere regering.

I den sammenhæng, hvis det nu er så dårligt med samfundet, som man påstår, kunne vi godt tænke os, at man lavede en magistratsregering. Hvad ville der være i vejen for, at vi i dette Folketing brød tidligere tiders fremgangsmåder og sagde: O.k., landet er ude i et voldsomt økonomisk uføre, så lad os da prøve at lave en magistratsregering, hvor vi alle sammen påtager os et medansvar for at sikre, at samfundet kommer ud af det økonomiske morads, som bl.a. denne regering og regeringerne forud for den har været med til at bringe Danmark ud i. Vores formuleringer var udformet på en sådan måde, at alle kunne være med. Men Det Radikale Venstre har ingen planer. Det er tomme tønder, der buldrer, når de udtaler sig til offentligheden. Der er ikke fugls føde på noget af alt det vrøvl, de fyrer af, det er kun et spørgsmål om at placere sig i de offentlige medier. Man mener ikke en tøddel med nogen af de ting, man siger.

Det samme gør sig gældende for Fremskridtspartiets vedkommende. Der er vel ikke noget parti i Folketinget, der i så lang tid som fem år har hamret løs på denne regering. Der har vel ikke været nogen stærkere talsmand mod denne regering end den tidligere ordfører for Fremskridtspartiet, hr. Glistrup. Nu ved jeg godt, han er skubbet ud i ringsiden, og fru Pia Kjærsgaard har fået bukserne på i stedet for. Der er kommet noget »fløbbet« ud i det, det virker, som om hun nærmest frier til regeringen for at komme i selskab med den frem for at fremholde det, som tidligere var kendetegnet for dette partis markante optræden. Men lad